

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

PRIN ATINGEREA SA, HRISTOS NE DĂRUIEȘTE VINDECARE ȘI ÎNȚELEGERE

DUMINICA A 7-A DUPĂ RUSALII
(Vindecarea a doi orbi
și a unui mut din Capernaum)
† SF. MARE MC. ȘI TĂMĂDUITOR
PANTELIMON

Sfântul Evanghelist Matei ne spune
că Mântuitorul trecea prin cetate
și doi orbi se țineau după El strigând:
„Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David”.
(Matei 9, 27) Acești doi orbi
se încăpățâneau și strigau tot mai tare,
iar El i-a întrebat dacă ei cred
că poate face aceasta.

Si au răspuns da. Atunci Mântuitorul S-a atins de ei, iar ei s-au vindecat și au început să vadă.

Ne spune textul evangheliei că au adus la dânsul pe un mut. Acesta nu a venit singur. Mântuitorul nu l-a mai întrebat și pe el, căci acesta nu putea vorbi, ci pur și simplu l-a vindecat. Iar acesta, care era mut, a început să vorbească.

Textul evangheliei are mai multe înțelesuri și este foarte important să cunoaștem lucru acesta. În primul rând Sfinții Părinți ne spun că cei doi orbi reprezintă de fapt neamul ales, pentru că după Solomon neamul ales a fost împărțit în două: Roboam și Ieroboam. Aceste două seminții sunt reprezentate de către cei doi orbi. Ei știau că Domnul trebuie să vină, dar erau orbi pentru că atunci când Mesia a venit, ei nu L-au cunoscut și acest înțeles este întărit de Sfântul Apostol Pavel.

În textul de astăzi cel mut era și surd. Într-un fel anume surdul mut reprezintă neamurile păgâne. Dar textul evangheliei nu are doar această interpretare, căci și noi, cei de astăzi, nu suntem orbi în cea mai mare parte și nici muți și surzi. Sfinții Părinți ne spun că textul

evangheliei se referă la fiecare dintre noi astăzi. Ei bine, pentru noi, textul evangheliei ne descoperă alt înțeles. Pentru Sfinții Părinți omul are două vederi: un fel de a vedea cu ochii fizici și un alt fel de a vedea cu mintea, căreia îi spunem înțelegere.

Dacă înțelegem textul așa, atunci evanghelia de astăzi este mai actuală ca niciodată, pentru că noi trăim într-o lume a inflației de imagine, în care imaginea este mai importantă decât realitatea pentru foarte mulți dintre semenii noștri. Modul în care arătăm este mai important decât modul în care suntem și ce se vede este mai important decât ceea ce trăiește omul înăuntrul ființei sale.

Această privire nu pătrunde înțelesurile spirituale, dar unii au depășit această vedere fizică și văd anumite înțelesuri, dar care sunt robite de înțelesuri culturale sau filozofice. Nu reușesc dar să meargă mai departe, să vadă adevărul prin credință.

Celălalt vindecat din evanghelia de astăzi, surd și mut, ne oferă un alt mare înțeles: că astăzi trăim într-o lume în care se vorbește foarte mult și foarte prost, căci vorbim mult și nu spunem nimic. Suntem asemenea celui care poată să vorbească,

dar nu cuvântează ziditor. Trăim într-o civilizație a muțeniei, trăim într-o epocă a surzeniei sufletești, în care nu ne mai ascultăm cu inima unii pe alții.

Ce învățăm din evanghelia de astăzi?

În primul rând, orbii nu au fost vindecați în drum, ci în casa lui Hristos, adică în Biserică. Orbii au crezut și L-au urmat în casa Sa. Evanghelia ne spune că Hristos S-a atins de ei și atingerea Sa a venit după mărturisirea credinței lor. Cu alte cuvinte, atingerea de Hristos, de Trupul Lui, de Sfânta Euharistie, ne aduce vederea și vindecarea.

Cel surd și mut, care a fost adus la Hristos și vindecat, prin el îi înțelegem pe tineri, pe toți ceilalți oameni care, dintr-un motiv sau altul, n-au primit cuvântul lui Dumnezeu și noi trebuie să-i aducem la Hristos și, prin insistențele noastre, se pot vindeca și bucura de Dumnezeu.

Să ne ajute bunul Dumnezeu să aducem cât mai multă lume care suferă de orbire, muțenie și surzenie fiind departe de Dumnezeu, ca și ei să se bucure de întâlnirea cu Fiul lui Dumnezeu și de atingerea Sa. ✿

Părintele Dinu

POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Este unul dintre cele mai importante posturi din an, mai scurt decât Postul Paștelui sau al Crăciunului. Începe de regulă la 1 august și ține două săptămâni, până la 15 august. Este cunoscut la noi mai ales sub denumirea de Postul Sfintei Marii sau Sântămăriei și ne pregătește pentru cele două praznice importante care au loc în luna august: Schimbarea la Față, pe 6 august, și Adormirea Maicii Domnului, pe 15 august.

Data acestui post a fost stabilită prin secolul al V-lea, când cultul pentru Maica Domnului a început să capete amploare. Durata acestui post a fost o vreme diferită, căci de pildă cei din Antiohia obișnuiau să postească doar o zi, pe 6 august, în timp ce credincioșii din Ierusalim posteau timp de opt zile. Unii creștini posteau chiar întreaga lună august, iar alții întreaga lună septembrie.

Uniformizarea duratei și a datei postului Adormirii Maicii Domnului s-a făcut în secolul al XII-lea, la sinodul local din Constantinopol din anul 1166, condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis, la care s-a hotărât ca postul să se țină de pe data de 1 august până pe 15 august, zi în care Biserica prăznuiește Adormirea Născătoarei de Dumnezeu.

Ca orice post, și Postul Adormirii Maicii Domnului nu se rezumă numai la înfrânarea de la anumite bucate, ci în primul rând de la toate lucrurile care ne despart de Dumnezeu, mai greu decât postul alimentar fiind oprirea de la săvârșirea de păcate și cultivarea cu mai mare atenție a virtuților.

Ne rugăm mai mult acum, în acest post există rânduiala săvârșirii slujbei Vecerniei împreună cu unul din cele două Paraclise ale Maicii Domnului, iar în ajunul praznicului, Prohodul Maicii Domnului. Credincioșii se spovedesc și se împărtășesc în număr mare în această binecuvântată perioadă a postului, mai ales la marile praznice ale Schimbării la Față și Adormirii Maicii Domnului.

În acest post, în fiecare luni, miercuri și vineri până la orele 15 se recomandă

ajunarea, iar mai apoi se consumă doar mâncare uscată. În zilele de marți și joi se mănâncă legume fierte fără ulei. Sâmbăta și duminica este dezlegare la ulei și vin, iar pentru bucuria praznicului, în ziua Schimbării la Față facem dezlegare la pește.

Vom posti, dar fiecare după starea lui de sănătate, după vârsta și problemele sale, dar mai ales după râvna și evlavia pe care o avem la Maica Domnului și întotdeauna cu sfatul și binecuvântarea duhovnicului.

Mai mult însă ca niciodată, să ținem acest post. În întregime. Cu dragoste și cu bucurie, împletind postul cu rugăciunea și milostenia. Dacă de bunăvoie nu vom posti, cu evlavie, smerenie și recunoștință față de Dumnezeu și Maica Domnului, să nu ne mirăm când vom fi, de nevoie, obligați să facem foamea.

Cum să postim?

❖ Se cuvine celui ce se nevoiește să se înfrâneze de la toate, nu doar de la bucate, ci îndeobște de la toate cele oprite, căci în ce chip tăierea unui singur mădular urăște tot trupul omului, așa strică neajunsul unei singure virtuți întreaga frumusețe a înfrânării. Trebuie să te înfrânezi cu toate simțurile: cu auzul, cu văzul, cu mirosul, cu gustul și pipăitul și, desfăcându-te de tot ce este pământesc, să te înalți cu mintea sus. Atunci va fi curată rugăciunea noastră către Domnul, și împreună-vorbirea cu El va fi asemenea celei îngerești. Adevărat post e acela când nu numai că ne înfrânăm, ci și împărțim săracilor și văduvelor ceea ce am fi cheltuit îndestulându-ne, astfel încât aceștia, dobândind astfel hrană,

să-L roage pentru tine pe Dumnezeu și să facă postul tău jertfă bineplăcută Lui, precum spune Isaia: „Frânge celui flămând pâinea ta, și pe săracii cei fără casă adu-i în casa ta” (Isaia 58, 7). *(Patericul Lavrei Sfântului Sava)*

❖ Îmi prescriu post limbii spre a o desprinde de obiceiul grăirii în deșert și spre a grăi cu grijă doar acele cuvinte care limpezesc calea venirii Tale. Și mi-am impus postul asupra grijilor mele pentru ca el să le poată alunga precum vântul împrăstie ceața, ca nu cumva ele să se interpună între mine și Tine și ca nu cumva să-mi întoarcă din nou privirea spre lume.

Iar postul mi-a adus în suflet liniște în fața lumilor necreate și create, și smerenie față de oameni și creaturi. Și mi-a picurat curaj în mine, de felul celui pe care nu l-am cunoscut vreodată pe când eram înarmat cu tot felul de arme lumești.

Care era nădejdea mea înainte de a fi început să postesc, în afară doar de o altă poveste spusă de alții și care trecea din gură în gură?

Povestea spusă de alții despre mântuire, prin rugăciune și post, a devenit a mea.

Postul fals însoțește falsa nădejde, întocmai precum lipsa postului însoțește lipsa de nădejde. Dar întocmai precum o roată se învâрте în spatele altei roți, tot astfel adevăratul post urmează adevăratei nădejdi.

Ajută-mă, Doamne, să postesc și să nădăjduiesc cu bucurie, căci Tu, Prea Veselul meu Praznic, Te apropii de mine cu zâmbetul Tău strălucitor. *(Sfântul Ierarh Nicolae Velimirovici, Rugăciuni pe malul lacului)* ❖

Anul omagial al Centenarului Patriarhiei Române

18 ANI DE LA TRECEREA LA VEȘNICIE A PATRIARHULUI TEOCTIST

De la înființarea Patriarhiei Române în anul 1925, Biserica Ortodoxă Română a fost păstorită de șase patriarhi, dintre care astăzi îl vom aminti pe Părintele Patriarh Teoctist († 30 iulie 2007).

La ceas de pomenire, de aducere aminte și de omagiere a memoriei acestui vrednic Arhipăstor al Ortodoxiei românești, sunt încă vii în inimile noastre dragostea sa nețărmurită pentru Biserică și popor, chipul său luminos și bunătatea sa suflătească. Timp de 21 de ani în care a condus Biserica Ortodoxă Română, Părintele Patriarh a reușit ca în vremuri extrem de grele pentru Biserică să mențină vie tradiția și credința ortodoxă.

Ierarhul, pe numele lui de mirean Teodor Arăpașu, s-a născut la data de 7 februarie 1915 în satul Tocileni, județul Botoșani. A fost cel de-al zecelea copil al familiei Dumitru și Marghioala Arăpașu.

Al cincilea patriarh al României a intrat în mănăstire fiind numit frate la Mănăstirea Vorona în anul 1928, apoi la Mănăstirea Neamț în anul 1931. A absolvit Seminarul Monahal de la Mănăstirea Cernica în anul 1940.

A fost tuns în monahism la Bistrița, județul Neamț, sub numele Teoctist în data de 6 august 1935 și hirotonit ierodiacon în data de 4 ianuarie 1937. În anul 1940 s-a înscris la Facultatea de Teologie din București, absolvind studiile de licență în 1945. În paralel, a îndeplinit diferite funcții administrative în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Transferat la Iași

La data de 1 martie 1945 a fost transferat la Centrul Eparhial din Iași, fiind hirotonit ieromonah în data de 25 martie 1945 și hirotesit arhimandrit în 1946. Între anii 1945-1947 a fost preot slujitor, iar apoi mare Ecclesiarh la Catedrala Mitropolitană din Iași și Exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor (1946- 1948).

În această perioadă a urmat cursurile Facultății de Litere și Filozofie din Iași.

Din nou în capitala României

La data de 28 februarie 1950 a fost ales în funcția de episcop-vicar patriarhal cu titlul Botoșăneanul, iar la data de 5 martie 1950 a fost instalat. În timpul cât a fost episcop vicar patriarhal, părintele Teoctist a fost și secretar al Sfântului Sinod, rector al Institutului Teologic Universitar din București (1950-1954) și a condus diferite sectoare din cadrul Administrației Patriarhale.

Activitate pastorală

În data de 16 septembrie 1962 a fost instalat ca Episcop la Arad (ales la data de 28 iulie), unde a păstorit 10 ani (între decembrie 1969 – decembrie 1970, locțiitor de Episcop la Oradea).

La 25 februarie 1973 a fost înscăunat în funcția de Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei.

9 octombrie 1977 este data de la care părintele Teoctist este în demnitatea de Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (ales la 25 septembrie).

Începând cu luna iulie a anul 1980 și până în ianuarie 1982 a îndeplinit și funcția de locțiitor de Mitropolit al Ardealului.

După moartea Patriarhului Iustin (31 iulie 1986) a devenit locțiitor de Patriarh. La data de 9 noiembrie 1986 a fost ales, iar la 16 noiembrie a fost întronizat ca Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

O viață pe altarul străbun

Părintele Patriarh Teoctist a răspândit în jurul său lumină din lumina lui Hristos, pentru că a fost un ierarh evlavios și harnic. A păstorit în vreme de opreliști comuniste, dar și de libertate agitată, totdeauna într-un context misionar care a cerut multă veghe și jertfelnicie, multă înțelepciune și luptă duhovnicească. De aceea, experiența rugăciunii i-a fost izvor de putere spirituală, de curaj și înțelepciune, de bunătate și iertare, de dialog și cooperare atât în vreme de necaz și suferință, cât și în timp de noi speranțe și multiple împliniri.

După anul 1990 Părintele Patriarh Teoctist a folosit libertatea pentru a urma tradiției românești privind prezența activă a Bisericii în societate. A dat încredere și speranță prin multele biserici construite din temelie, prin multe canonizări de sfinți români, prin reintroducerea religiei în școlile publice, reintegrarea învățământului teologic în rețeaua de stat, reactivarea asistenței religioase a preoților de caritate în unitățile militare, în spitale și în penitenciare, înființarea unor centre social-filantropice pentru persoanele defavorizate, precum și prin înființarea de cabinete ori centre social-medice.

A adus bucurie multor români prin

eparhiile reactivate sau nou înființate în țară și în afara hotarelor actuale ale României. A cultivat comuniunea prin relații frățești pline de lumină și căldură spirituală cu toate celelalte Biserici Ortodoxe surori, dar și prin grija părintească pentru frații noștri români de pretutindeni.

Chiar la vârsta sa venerabilă, Părintele Patriarh Teoctist arăta o uimitoare tinerețe și o dinamică viguroasă în receptarea și promovarea noilor șanse pastorale și misionare ale Bisericii în societatea românească de azi. În același timp, era conștient că totdeauna mai sunt unele probleme de rezolvat potrivit cu nevoile concrete ale Bisericii. Să ne gândim doar la dorința sa arzătoare de a vedea construită Catedrala Mântuirii Neamului.

Cei care l-au cunoscut spuneau că se pricepea la oameni. Din două, trei vorbe știa cu cine are de-a face și subtil, cu fină diplomatie, își adevca disponibilitățile de limbaj și ținută în funcție de persoana pe care o avea în față. Energic, știa când trebuie să hotărască, dar mai înainte chibzuia îndelung; te lăsa să vorbești, știa să asculte, netransformând conversațiile cu interlocutorul în monolog propriu. Aparent indiferent, lăsa uneori lucrurile să meargă de la sine, în realitate nu voia nicicum să forțeze nota.

A lăsat în urmă o Biserică dinamică și puternică. Și-a asumat vitregia istoriei, cu gândul la tânăra Biserică care a început să înflorească după anul 1990.

O viață de om într-o frază: de la „Toderiță al mamei”, până la Teoctist Patriarhul, drumul a fost închinat lui Dumnezeu și jertfit pe altarul poporului român ortodox. ✦

SFÂNTUL MARE MUCENIC ȘI TĂMĂDUITOR PANTELIMON

Cinstim azi pe Sfântul Mucenic Panteleimon, unul dintre cei mai cunoscuți și venerați sfinți, care a trăit și pățimit în timpul împăratului Dioclețian, prigonitorul creștinilor. Este numit „doctor fără de arginți”, pentru că nu pretindea plată pentru binefacerile săvârșite. Este considerat ocrotitorul medicilor și vindecătorul celor bolnavi, fiind un model de medic următor lui Hristos.

S-a născut în Nicomidia, Asia Mică, primind la naștere numele de Pantoleon, adică „cel puternic în toate ca un leu”. După ce a primit învățătura creștină și botezul de la Sf. Mucenic Ermolae, pomenit în calendar la 26 iulie, i s-a schimbat numele în Panteleimon, adică „cel cu totul milostiv”.

Tatăl său, Eustorgius, era păgân, dar mama sa, Sfânta Euvula - pomenită în calendar la 30 martie - era creștină. Sf. Panteleimon a reușit să-l aducă la credința creștină și pe tatăl său, iar după moartea acestuia și-a împărțit toată averea săracilor.

Copilul Pantoleon a fost încredințat spre

învățătură lui Eufrosin, medic renumit, care în timp scurt îl învăță atât de multe, încât împăratul Maximian, văzând iscusința și înțelepciunea tânărului, dorește să-l ia la palat ca medic personal. Dar, după ce preotul Ermolae i-a deschis ochii asupra credinței celei adevărate și l-a botezat, Sf. Panteleimon a vindecat un orb din naștere în numele lui Iisus Hristos. Auzind Maximian, îl chemă în fața sa pe cel vindecat, vrând să afle cum l-a tămăduit doctorul. La fel ca orbul din naștere din Evanghelie, omul răspunde simplu că a fost vindecat prin chemarea numelui lui Hristos și că, odată cu vederea, cunoscuse și adevărata credință, cea creștină.

Deși împăratul Maximian îi porunci Sfântului Panteleimon să se lepede de Hristos, sfântul a refuzat închinarea la idoli și a mărturisit cu tărie credința creștină. Nu l-au înspăimântat nici bătăile cumplite, nici focul, nici alte chinuri la care a fost supus din porunca împăratului, ci în toate a rămas nevătămat, stărnind uimirea și mânia lui Maximian. Căci văzând împăratul puterea credinței lui și refuzul de a se închina zeilor, a poruncit să fie decapitat. Când ostașii i-au

tăiat capul nu a curs sânge, ci lapte, iar măslinele uscate de care fusese legat a înverzit pe dată și a dat fructe din belșug. Aflând despre această minune, împăratul a poruncit ca trupul sfântului și acel măsline să fie arse. Împlinind porunca, soldații au plecat, în urma lor credincioșii scoțând din cenușă trupul neatins de foc al Sf. Panteleimon și îngropându-l cu mare cinste pe pământul unui anume Arnantios Scolasticul.

Îndată după martiriu, moaștele Sfântului Panteleimon au început să săvârșească minuni și să aducă vindecarea lui Hristos, Doctorul sufletelor și trupurilor, tuturor acelor care cu evlavie se apropie de ele.

O parte din cinstitul cap al sfântului se află la Măn. Sf. Panteleimon din Muntele Athos, o altă parte la Măn. Sf. Pavel, tot din Sfântul Munte, iar o a treia parte se află la Măn. Panachrantos de pe insula Andros, Grecia. Părți din moaștele Sf. Panteleimon se mai găsesc la Mănăstirile Vatoped și Filotheu, precum și la Schitul Sf. Panteleimon al Măn. Kutlumuș. În Măn. Sf. Panteleimon se află și icoana făcătoare de minuni a Sfântului Panteleimon, având și o mică părticică din moaștele sfântului. ❀

Noi hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

Sfântul Sinod a adoptat, în zilele de 1-2 iulie 2025, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, o serie de hotărâri referitoare la activitatea pastorală și misionară, dintre care enumerăm doar câteva:

❖ A aprobat canonizarea a 16 femei cu viață sfântă (mucenițe, monahii, soții de domnitori, mame de sfinți și mărturisitoare), despre care am prezentat un articol amplu într-un număr anterior al „Cuvântului care zidește”.

❖ L-a ales prin vot secret pe PC Părinte Arhimandrit Samuel Cristea, duhovnicul Colegiului Ortodox „Mitropolitul Nicolae Colan” din Cluj-Napoca, în slujirea de Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului, cu titulatura de Preasfințitul Părinte Samuel Bistrițeanul.

❖ L-a ales prin vot secret pe PC Părinte Arhimandrit Teofil Anăstăsoaie, reprezentantul Patriarhiei Române la Locurile Sfinte și Superiorul Așezămintelor românești de la Ierusalim, Ierihon și Iordan, în slujirea de Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, cu titulatura de

Preasfințitul Părinte Teofil Troțușanul.

❖ A aprobat calendarul bisericesc pentru anul 2026.

❖ A aprobat instituirea „Zilei Clerului Militar” în data de 26 octombrie.

❖ A aprobat instituirea „Duminicii Sfinților Athoniți” în Duminica a treia după Rusalii împreună cu proiectul de text pentru troparul și condacul acestei sărbători.

❖ A aprobat actualizarea procedurii referitoare la dăruirea, primirea și ducerea în pelerinaj a Sfintelor Moaște în Biserica Ortodoxă Română.

❖ A aprobat caterisirea prin readucerea la statutul de monah a fostului episcop de Huși, Corneliu Onilă, în prezent acesta

fiind monah penitent în Penitenciarul Bacău.

❖ A aprobat modalitățile de sprijin financiar pentru proiectele organizației „Misiunea socială Diaconia” a Mitropoliei Basarabiei, afectate de întreruperea finanțărilor internaționale.

❖ A luat la cunoștință cu mâhnire de refuzul continuat, nejustificat și abuziv al autorităților publice ucrainene de a recunoaște Asociația Religioasă „Biserica Ortodoxă Română din Ucraina” deși aceasta îndeplinește toate condițiile stabilite de legislația ucraineană în vigoare, și a aprobat continuarea sprijinirii comunităților ortodoxe române din Ucraina. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 27 IULIE - 3 AUGUST 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 27.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 7-a după Rusalii (Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 30.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 01.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Litie, Acatist
Sâmbătă 02.08	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 03.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor) Utrenia, Sfânta Liturghie

În perioada 1-14 august se face slujba Paraclisului Maicii Domnului zilnic, începând cu ora 18.00

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2025 ESTE DE 100 LEI